

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Praha 22. prosince 2005
Čj. 30231/2005-610/II. vyř.

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu vydává podle § 107 odst. 10 a § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, v řízení zahájeném dne 18. 7. 2005 podle zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, ve věci sporu mezi společnostmi GTS NOVERA a.s., se sídlem Sokolovská 131/86, Praha 8, IČ: 61058904, zastoupenou na základě plné moci ze dne 1. 4. 2005 Ing. Oldřichem Zaplětalem (dále jen "navrhovatel"), a společností Eurotel Praha, spol. s r.o., se sídlem Vyskočilova 1442/1b, Praha 4, IČ: 15268306, zastoupenou na základě plné moci ze dne 28. 4. 2005 Mgr. Václavem Zakouřilem (dále jen "odpůrce"), o propojení komunikačních sítí elektronických komunikací podle návrhu Dodatku č. 3 ke Smlouvě o propojení telekomunikačních sítí ze dne 31. 5. 2002, toto

rozhodnutí:

- I. Návrh na rozhodnutí o propojení komunikačních sítí elektronických komunikací podle návrhu Dodatku č. 3 ke Smlouvě o propojení telekomunikačních sítí ze dne 31. 5. 2002 se podle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Dne 26. 7. 2005 byl doručen správnímu orgánu návrh na zahájení řízení ve věci sporu o propojení komunikačních sítí elektronických komunikací podle návrhu Dodatku č. 3 ke Smlouvě o propojení telekomunikačních sítí ze dne 31. 5. 2002. Navrhovatel podal návrh na zahájení řízení s tím, že 21. 3. 2005 předložil odpůrci návrh předmětného dodatku a ten se do doby podání návrhu na zahájení správního řízení k němu nevyjádřil. Navrhovatel proto požádal správní orgán o rozhodnutí o propojení veřejných komunikačních sítí elektronických komunikací navrhovatele a odpůrce ve smyslu přiloženého návrhu dodatku. Navrhovatel uvedl, že předmětem sporu je celý text dodatku.

V oznámení o zahájení řízení správní orgán vyzval ve smyslu ustanovení § 32 správního řádu účastníky řízení, aby doložili svá stanoviska k předmětu sporu, popřípadě předložili důkazy, které považují z hlediska projednávané věci za důležité. Správní orgán si současně vyžádal popis dosavadního průběhu vzájemných jednání, dosažené závěry a specifikaci konkrétních sporných částí návrhu smlouvy.

Dne 12. 8. 2005 navrhovatel předložil své vyjádření správnímu orgánu, v němž uvedl, že od termínu doručení podnětu správnímu orgánu dne 26. 7. 2005 nebylo uzavření výše uvedeného dodatku předmětem jednání mezi dotčenými společnostmi. Navrhovatel dále uvedl, že potvrzuje své stanovisko vyjádřené v doručeném návrhu na zahájení správního řízení.

Dne 27. 9. 2005 předložil své vyjádření správnímu orgánu odpůrce. Ve vyjádření uvedl, že považuje službu přístupu ke službám virtuálních volacích karet za skrytou službu volby operátora (Carrier Selection). Podle § 70 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích nelze uložit operátorům mobilních sítí povinnost poskytovat předmětnou službu. Poskytovat službu přístupu ke službám virtuálních volacích karet lze uložit pouze operátorům pevných sítí a to pouze na základě analýzy relevantních trhů. Jako další argumenty nesouhlasu s návrhem navrhovatele odpůrce uvedl, že návrh dodatku odporuje platnému cenovému rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu č. 01/PROP/2005, kterým se stanoví způsob výpočtu cen za propojení veřejných pevných telekomunikačních sítí pro zprostředkování přístupu ke službám virtuálních volacích karet. Na základě výše uvedeného odpůrce požádal správní orgán, aby návrh navrhovatele v plném rozsahu zamítl.

Podle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje spory mezi osobami vykonávající komunikační činnosti na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Zákon o elektronických komunikacích v ustanovení § 80 odst. 4 stanoví, že nedojde-li k uzavření písemné smlouvy o přístupu nebo smlouvy o propojení sítí do 2 měsíců ode dne zahájení jednání o návrhu smlouvy, je Úřad oprávněn k návrhu kterékoliv strany rozhodnout spor postupem podle § 127 zákona o elektronických komunikacích. Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje spor na základě specifikace sporných částí návrhu smlouvy o propojení/dodatku ke smlouvě, nikoli o celém návrhu smlouvy/dodatku tak, aby svým rozhodnutím nahrazoval neexistující smlouvu o propojení. Navrhovatel však ve svém podání ze dne 26. 7. 2005 označil za sporný celý text dodatku k předmětné smlouvě, což bez podrobnější specifikace zákon o elektronických komunikacích nepřípouští.

Navrhovatel se obrátil na správní orgán se žádostí o rozhodnutí o propojení veřejných komunikačních sítí elektronických komunikací navrhovatele a odpůrce. Ze zákona o elektronických komunikacích však vyplývá, že správní orgán rozhodne o tom, která strana ve sporu je v právu, či jak mají strany při sporu o uzavření smlouvy/dodatku postupovat, ale nemůže rozhodovat o povinnosti stran propojit své sítě podle předloženého návrhu. Rozhodnutí požadované navrhovatelem by tedy bylo nad rámec pravomoci správního orgánu, která mu byla svěřena zákonem o elektronických komunikacích.

Jak již bylo uvedeno, navrhovatel požaduje od správního orgánu, aby svým rozhodnutím o povinnosti uzavřít návrh Dodatku č. 3 k dané smlouvě (který by byl jejím samostatným segmentem), to znamená veřejnoprávním „vrchnostenským“ aktem, překročil svou pravomoc a zasáhl do znění smlouvy přes odpor odpůrce vyjádřený i písemně. Takové rozhodnutí by bylo v rozporu se zákonem o elektronických komunikacích.

Jiná situace může nastat až po stanovení podniku s významnou tržní silou na relevantním trhu podle § 51 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích.

Podle ustanovení § 139 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích je odpůrce jakožto subjekt s výrazným podílem na trhu povinen při poskytování propojení dodržet stávající povinnosti týkající se propojení sítí, a to povinnost nediskriminace. Správnímu orgánu je z jeho činnosti známo, že odpůrce službu přístupu ke službám virtuálních volacích karet neposkytuje, tudíž nedochází k porušení povinnosti nediskriminace podle písm. a) uvedeného ustanovení.

Z uvedeného vyplývá, že správní orgán nemůže rozhodnutím uložit povinnost propojit se pro službu přístupu ke službám virtuálních volacích karet.

Na základě výše uvedených skutečností jsem rozhodl o zamítnutí návrhu jako celku podle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích tak, jak je výše uvedeno v části I. výroku rozhodnutí.

Žádný z účastníků řízení nevznesl nárok na náklady řízení, proto jsem rozhodl tak, jak je uvedeno v části II. výroku rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení podat odvolání k Radě Českého telekomunikačního úřadu prostřednictvím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu, na adresu Český telekomunikační úřad se sídlem Sokolovská 219, Praha 9, poštovní adresa: poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025.

Ing. David Stádník
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu